

TORAH OHR • MEGILLAS ESTHER • MAAMAR 4

ומרדכי יצא מלפני המלך כו'

“And Mordechai Went Out
from Before the King”

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com

THE CHASSIDISHE PARSHA

likuteitorah.com/torah-ohr/megillas-esther/4/

1 ומרדכי יצא מלפני המלך כו'. הנה פורים הוא בחי' יוה"כ כי יוה"כ פירושו כמו פורים.

"And Mordechai went out from before the king," etc. Now, Purim is the level of Yom Kippur, for "Yom HaKippurim" means "like Purim."

ויוה"כ הוא תשובה ששב ממטה למעלה ובפורים ג"כ כתיב פור הוא הגורל ממטה למעלה וכן ביוה"כ על שני השעירים גורלות כו'.

And Yom Kippur is teshuvah (return), in which one returns from below to above. And of Purim, too, it is written, "pur, that is, the lot": from below to above. And so too on Yom Kippur [there were] "lots upon the two goats," etc.

אך איך אפשר לעלות למעלה הלא יש עונות המבדילין ומעכבין לזה אמר לה' חטאת שאפי' החטאת כשעולה לה' הוא כי למעלה גם חשך לא יחשיך ששם אין חשך שהכל אחד שם.

But how is it possible to ascend above? Are there not sins that separate and hold back? To this [the Kohen Gadol] said, "To G-d, a sin-offering": that even the sin, when it ascends to G-d, does so because above, "even darkness does not darken"; for there, there is no darkness, since all is one there.

אך זה אמת שלמעלה אין חשך אך איך אפשר לעלות למעלה. אך הנה ידוע שביוה"כ היה מ"ת לוחות אחרונות.

Indeed, it is true that above there is no darkness; but how is it possible to ascend above? But it is known that on Yom Kippur there was the Giving of the Torah of the second Tablets.

2 ולכן הוא נבחר ליוה"כ ובשעת מ"ת נאמר פב"פ דבר ה' עמכם. ולכאורה הלא אין לו דמות הגוף.

And therefore it was chosen to be Yom Kippur. And at the time of the Giving of the Torah it is said, "Face to face G-d spoke with you." But seemingly, surely He has no likeness of a body!

אך דהנה ידוע שהדבר שברצון נק' פנים ומה שהוא נגד רצונו נק' אחר ובשעת מ"ת היה כל רצון ישראל אליו ית' וכל עניני הגוף היה בבחי' אחר.

But [the explanation is] that, as is known, what is willed is called "face," and what is against one's will is called "back." And at the time of the Giving of the Torah, all the will of Israel was toward Him, may He be blessed, and all matters of the body were in the aspect of "back."

כמארז"ל על כל דבור פריחה נשמתם ובאמת היה להם גופים. אך לפי שכל עניני הגוף היה בבחי' אחר

As our Sages, of blessed memory, said, "At every utterance their souls flew out." Yet in truth they had bodies. But because all matters of the body were in the aspect of "back,"

ונמצא כמו שאין להם גופים וממילא היו בבחי' פנים כמים הפנים וגו' וכמ"ש ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם ואיך שייך אצלו ית' כמראה אדם.

it turns out [to be] as though they had no bodies, and so, of itself, they were in the aspect of "face," [as in] "As in water the face," etc. And as it is written, "And upon the likeness of the throne, a likeness like the appearance of a man." But how can "like the appearance of a man" apply to Him, may He be blessed?

אך הנה למשל כשאדם אוהב את חבירו חקוקה צורתו בלבו כאלו צורתו עליו.

But, by way of analogy: when a person loves his fellow, [his fellow's] image is engraved in his heart, as though that image were upon him.

3 ועכשיו ג"כ צ"ל כל דבר גופני בבחי' אחר כמארז"ל גבי זיווג כאלו כפאו שד. וק"ו אצל שארי דברים ולא

And now, too, every bodily thing must be in the aspect of "back," as our Sages, of blessed memory, said concerning marital union: "as though a demon compelled him." And all the more so with other things. And not

כמו שמדמין העולם שזהו דבר מאוס מפני שצריך טבילה אח"כ לא כן כי הוא דבר גדול

as people imagine, that this is a repulsive thing because immersion is required after it. It is not so, for it is a great thing,

וגם למעלה הוא דבר גדול וק"ו אצל אכילה וש"ד שצ"ל כאלו כפאו שד ולא לומר שזה אינו יכול לאכול כו'. וממילא יהי פב"פ ובפורים ג"כ ע"י שתלו אותו ואת בניו למעלה מחמשים כנודע:

and above, too, it is a great thing. And all the more so with eating and other things, which must be "as though a demon compelled him," and not to say that this one cannot eat, etc. And then, of itself, it will be face to face. And on Purim, too, [it was] through their hanging him [Haman] and his sons above fifty, as is known.

4 אך הנה ידוע שכאו"א בכלל ובפרט רוצה תמיד לדבק בבורא ית' ומתאמץ בכל מה דאפשר ואינו משיג שום דבר. ויש שוטים שנופלים מזה.

Now, it is known that each and every one, in general and in particular, always wants to cleave to the Creator, may He be blessed, and exerts himself in every way possible, yet attains nothing. And there are fools who fall because of this.

אבל זהו שטות גדול כי זה צריך לידע שאנו צועקים בגלות כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו ויצחק לא קאמר.

But this is great foolishness, for one must know this: that in exile we cry out, "For Avraham did not know us, and Yisrael does not recognize us," and it does not say Yitzchak.

5 ואיתא בגמ' שיצחק עתיד לגאול אותנו כידוע שמקודם היה כל דבר בהתגלות ומה שהיו שואלים היו נותנים להם הן בגשמי והן ברוחני וגם היה להם נביאים וכ"ז הוא מחמת שהיה בהתגלות מדת אברהם וישראל בבחי' ממכ"ע.

And it is found in the Gemara that Yitzchak will in the future redeem us. As is known, formerly everything was in open revelation: whatever they asked for, they were given, both in the physical and in the spiritual; and they also had prophets. And all this is because the attribute of Avraham and Yisrael was in open revelation, in the aspect of the light that fills all worlds (memalei kol almin).

6 ומפני זה היו יכולים לראות נסים בהתגלות כמו קי"ס ויצ"מ. אבל בגלות הזה אותותינו לא ראינו שאין אנו יכולים לראות האותות ולא מפני שאין אותות ח"ו רק שאין אנו יכולים לראות האותות.

And because of this they were able to see miracles in open revelation, such as the Splitting of the Sea of Reeds and the Exodus from Egypt. But in this exile, "Our signs we have not seen": we are unable to see the signs, and not because there are no signs, G-d forbid; it is only that we are unable to see the signs.

7 ואדרבה הן הן נוראותיו הן הן גבורותיו כו' ואין עוד נביא ולא אתנו יודע עד מה.

On the contrary: these very things are His awesome deeds; these very things are His mighty deeds, etc. And "there is no longer a prophet, and none among us knows how long."

וזהו מחמת שאברהם לא ידענו כי אתה ה' גואלנו היה הוה ויהיה וזהו למעלה מאברהם שאפי' אברהם
וישראל שלמעלה הם בחי' נבראים

And this is because “Avraham did not know us,” for “You, Havayah, are our Redeemer”: He was, is and will be. And this is above Avraham, for even the supernal Avraham and Yisrael are of the level of created beings,

כמ"ש כי ששת ימים עשה ה' שאפי' ששת ימים העליונים הם בחי' עשייה אצלו ית'.

as it is written, “For six days G-d made”: even the six supernal days are, in relation to Him, may He be blessed, of the level of making.

אבל כשאתה ה' גואלנו א"א לראות הנסים בהתגלות. אבל באמת אפי' כהיום שהפרנסות דחוקים הוא
ממש כמו קי"ס. אך שמתלבש דרך הטבע.

But when [it is] “You, Havayah, are our Redeemer,” it is impossible to see the miracles in open revelation. But in truth, even nowadays, when livelihoods are hard-pressed, it is truly like the Splitting of the Sea of Reeds; only it is clothed in the way of nature.

8 ולכן ביטל יוחנן כה"ג את המעוררים שהיו אומרים עורה למה תישן ה' והוא ביטל שא"צ לעוררו כי

And therefore Yochanan the Kohen Gadol (High Priest) abolished the “awakeners,” who would say, “Awake! Why do You sleep, O G-d?” He abolished [this], since there is no need to awaken Him; for

הנה לא ינום ולא יישן רק שאין אנו רואים כנ"ל. כי באמת אני ה' לא שנית.

“behold, He does not slumber and does not sleep”; it is only that we do not see, as mentioned above. For in truth, “I, G-d, have not changed.”

אך מפני שנאמר על גלות הזה נפלה לא תוסיף קום שהוא סוכ"ע וממכ"ע שא"א לעלות למעלה אך
אפשר להיות קרוב.

But because it is said of this exile, “She has fallen, she shall rise no more,” which is the light that encompasses all worlds (sovev kol almin) and the light that fills all worlds (memalei kol almin): that it is impossible to rise above, but it is possible to be close.

9 ומפני זה הנס מתלבש בדרך הטבע וכן בפורים כל מעשה המגילה בדרך הטבע וכן מה שאנו צועקים ואין נענים לא שאין אנו נענין

And because of this, the miracle is clothed in the way of nature. And so on Purim, the whole story of the Megillah was in the way of nature. And likewise, when we cry out and are not answered, it is not that we are not answered,

רק שאין אנו רואים ואדרבה ארז"ל גלו לבבל שכינה עמהם וגם נאמר ואני בתוך הגולה שכנסת ישראל נק' אני וכתוב ואני תפלה.

but only that we do not see. On the contrary, our Sages, of blessed memory, said, "They were exiled to Babylon: the Shechinah (Divine Presence) was with them." And it is also said, "And I was in the midst of the exile," for Knesses Yisrael (the Congregation of Israel) is called "I"; and it is written, "And I am prayer."

10 ובדורות הראשונים כשהיו מתפללים היו נענים אבל עכשיו ואני תפלה שאני בעצמי תפלה מלשון נפתולי.

And in the earlier generations, when they would pray, they would be answered; but now, "And I am prayer": that I myself am prayer, [tefillah] in the sense of naftulei.

ולכן כתיב ובמות אביה ואמה. שזהו בחי' אברהם כידוע. לקחה מרדכי שהוא רב חסד. אך

And therefore it is written, "And when her father and mother died": this is the level of Avraham, as is known. "Mordechai took her": he who is abundant in kindness. But

כמ"ש והנערה יפת תאר וטובת מראה דהיינו כשעושה רצונה לקחה לו לבת א"ת לבת אלא לבית שנתגלה ע"י כידוע וההתגלות בא מחמת ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש היינו על ידי ש"ס.

as it is written, "and the maiden was beautiful of form and fair to look upon," that is, when her will is done, "he took her to himself as a daughter." Do not read "as a daughter" but "as a house," for Atik Yomin (the Ancient of Days) was revealed, as is known. And the revelation comes because of "And Mordechai went out from before the king in apparel," that is, through the Shas (the six orders of the Mishnah).

מלכות זה סדר זרעים כמ"ש כי כארץ תוציא צמחה וכתוב אמת מארץ תצמח. תכלת זה סדר מועד לשון זמן.

“Malchus” (sovereignty): this is the order of Zeraim [Seeds], as it is written, “For as the earth brings forth her growth,” and it is written, “Truth will spring up from the earth.” “Techeles” (blue): this is the order of Moed [Appointed Times], a term for time.

11 וחור זה סדר נשים. ועטרת זהב גדולה זה סדר נזיקין. ותכריך בוץ לשון בד זה סדר קדשים.

“And white”: this is the order of Nashim [Women]. “And a great crown of gold”: this is the order of Nezikin [Damages]. “And a mantle of fine linen”: butz, a term for “bad” [linen]; this is the order of Kodashim [Holy Things].

וארגמן זה סדר טהרות שלפי שיש בה כמה גוונים ואח"כ יבא בהתגלות והעיר שושן צהלה ושמחה ליהודים היתה אורה כו':

“And purple”: this is the order of Taharos [Purities], because it has several colors. And afterwards it will come into open revelation: “And the city of Shushan rejoiced and was glad; the Jews had light,” etc.

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Copy, print and share it freely, crediting Kehot Publication Society and likuteitorah.com; it may not be sold. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: [likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/](https://www.likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/)

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From [likuteitorah.com/torah-ohr/megillas-esther/4/](https://www.likuteitorah.com/torah-ohr/megillas-esther/4/)

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok